

Ethernet, TCP klient a server

1 Zadání

- Připojte vývojovou desku NUCLEO-F429ZI do lokální sítě, použijte FreeRTOS a lwIP. Vyzkoušejte ping desky. Implementujte tcpecho využívající netconn API.
- Aktivujte HTTP server pro raw API, vytvořte základní souborový systém webových stránek a ověřte funkci.
- Podle vzoru tcpecho vytvořte nový thread, zajišťující telnet server na portu 23. Implementujte ovládání LD1 až LD3 pomocí textového protokolu podobného jeho v cvičení UART komunikace s DMA, EEPROM na I2C.
- Doplňte příkaz CLIENT, který se připojí jako HTTP klient na web http://www.urel.feec.vutbr.cz/ip.php a vypíše jeho obsah do terminálu.

Příkazy textového protokolu:

- HELLO
- LED1 ON|OFF
- LED2 ON|OFF
- LED3 ON|OFF
- STATUS
- CLIENT

2 Návod

2.1 Základní seznámení

- Vytvořte si pracovní kopii svého repozitáře z Githubu (Git Clone), příp. aktualizujte repozitář (Git Pull).
- Založte nový projekt přes File / New / STM32 Project / Board Selector / NUCLEO-F429ZI. Budeme využívat HAL knihovny, proto ponechte Targeted Project Type na STM32Cube. Potvrďte inicializaci všech periferií do výchozího nastavení.
- Je vhodné deaktivovat nepoužívané periferie, tj. vypnout USB_OTG_FS (Mode: Disable), aby projekt nebyl zbytečně komplikovaný.

2.2 Konfigurace ethernetu a ping

- Budeme využívat knihovnu lwIP pod systémem FreeRTOS. V CubeMX je třeba povolit FreeRTOS (CMSIS_V1) a podle doporučení přepnout časovou základnu (SYS / Timebase Source = TIM14). Veškeré úlohy budou vytvářeny dynamicky, v konfiguraci FreeRTOS pod CubeMX je tedy nevytváříme.
- Vzhledem k rozsahu projektu je potřeba zvětšit velikost haldy FreeRTOS (FREERTOS / Config Parameters / Memory management settings / TOTAL_HEAL_SIZE = 32768). Dále je vhodné zvětšit velikost zásobníku defaultTasku, v rámci kterého jsou prováděny inicializace (FREERTOS / Tasks and Queues / defaultTask / Stack Size = 1024), a povolit USE_NEWLIB_REENTRANT v Advanced settings.
- Výchozí nastavení ethernetu je správné s výjimkou MAC adresy, ta musí být pro každou vývojovou desku jedinečná a zaregistrovaná v síti FEKT. Zvolte v ETH / Parameter Settings / Ethernet MAC Address adresu 00:80:E1:FE:EC:nn, kde nn je číslo vašeho PC. Např. pro PC-071 tedy bude adresa 00:80:E1:FE:EC:71. Tomu odpovídá DNS adresa VD-STM-071.urel.feec.vutbr.cz.
- Aktivujte lwIP (Enabled), v nastavení Platform Settings zvolte PHY driver LAN8742. Vygenerujte kód, přeložte a spusťte.
- Po připojení do sítě se rozsvítí LED kontroly na ethernetovém konektoru, ověřte funkčnost pomocí příkazu ping na adresu VD-STM-0**nn**.urel.feec.vutbr.cz.

Získanou IP adresu lze ověřit pauznutím běhu programu a přidáním symbolu gnetif do okna Expressions. Po rozbalení gnetif / ip addr / addr byste měli naiít nenulovou IP adresu přiřazenou DHCP serverem v decimálním vviádření.

2.3 Příklad tcpecho

- Příklad tcpecho (viz eLearning) je součástí balíku lwIP. Poslouchá na TCP portu 7 a veškerá přijatá data odesílá zpátky. Použitá verze je postavena na netconn API.
- V knihovně lwIP jsou podporována tři základní API (viz https://www.nongnu.org/lwip/2_0_x/raw_api.html):
  - Raw API (někdy se nazývá nativní nebo callback API) je navrženo pro použití bez operačního systému, implementuje zero-copy odesílání a příjem. Toto API také používá jádro lwIP pro interakci mezi různými protokoly. Je to jediné API dostupné při spuštění lwIP bez operačního systému. Použití je komplexní.
  - Sekvenční API (netconn API) poskytuje způsob pro běžné, sekvenční programy. Je podobné BSD socket API. Model běhu je založen na blokujících voláních open-read-write-close. Kód pro TCP/IP a aplikační programy musí být umístěn v rozdílných vláknech. Je programátorsky přívětivé. Obvyklá volba pro vlastní implementace.
  - Socket API je kompatibilní s BSD, je postaveno na netconn API. Je velice rozsáhlé, vzhledem ke své univerzálnosti zabírá hodně paměti RAM i kódu.
- Soubor tcpecho.c vložte mezi zdrojové kódy projektu (Core/Src). V souboru main.c deklaruite prototyp inicializační funkce:

extern void tcpecho_init(void);

Tuto funkci zavolejte v rámci inicializace (tj. před nekonečnou smyčkou) ve StartDefaultTask:

```
/* Initialize tcp echo server */
tcpecho init();
```

Ověřte pomocí PuTTY připojení na port 7, veškeré odeslané zprávy bude tcpecho server vracet zpět. Používejte Connection type nastavený na Raw.

2.4 HTTP server

- V konfiguraci lwIP aktivujte HTTP server (LWIP / HTTPD / LWIP_HTTPD = Enabled).
- Tento poměrně komplexní HTTP server je postavený na raw API. Webové stránky v nejjednodušším případě čte z paměti programu, kam jsou vloženy pomocí souboru fsdata custom.c.
- Pomocí přiloženého programu makefsdata.exe (zdrojový kód je součástí balíku lwIP) zkompilujte HTML soubory a obrázky ve složce Fs do souboru fsdata.c. Tento soubor přejmenujte na fsdata custom.c. vložte ho mezi hlavičkové soubory projektu (Core/Inc) a vyřaďte z kompilovaných souborů (pravé tlačítko pro kontextové menu / Resource Configurations / Exclude from Build).
- Tento postup řeší situaci, kdy soubor chceme mít přístupný v IDE, ale nekompilujeme ho samostatně je totiž pomocí #include vložený do souboru Middlewares/Third Party/LwIP/src/apps/http/fs.c. Musí tedy být v prohledávané cestě, aby fungoval #include (proto Core/Inc), a zároveň nesmí být samostatně kompilován (jinak by symboly v něm uvedené byly definované vícenásobně).
- V souboru main.c includujte příslušný hlavičkový soubor:

#include "lwip/apps/httpd.h"

A ve StartDefaultTasku inicializujte HTTP server:

```
/* Initialize HTTP server */
httpd_init();
```

- Projekt nyní obsahuje dva servery tcpecho (port 7) a HTTP (port 80). Oba servery běží současně.
- Ověřte funkci pomocí webového prohlížeče na adrese http://VD-STM-0nn.urel.feec.vutbr.cz.

2.5 Telnet server

- Pro implementaci telnet serveru vyjdeme z tcpecho příkladu. Soubor tcpecho.c okopírujte pro projektu jako telnet.c, přejmenujte příslušné funkce (veškeré odkazy na tcpecho nahraďte za telnet) a změňte port na 23.
- Inicializaci do main.c doplníme stejným způsobem jako u tcpecho serveru. Projekt tedy obsahuje tři servery tcpecho (port 7), telnet (port 23) a HTTP (port 80). Všechny servery běží současně.
- Dále budeme implementovat příkazy pro práci s LED viz zadání. Použijeme stejný postup jako ve cvičení UART komunikace s DMA, EEPROM na I2C, tj. budeme znaky zpracovávat jeden po druhém, ignorovat neplatné a na závěr ze složených řetězců parsovat příkazy. Nově je třeba předávat identifikátor spojení (struct netconn *), do kterého budeme odpovídat.
- Ve vláknu telnet_thread() budeme přijímat data typu uint8_t *data, vnitřní smyčku do {} while tedy přepíšeme například takto:

```
netbuf_data(buf, (void**)&data, &len);
while (len--) telnet byte available(*data++, newconn);
```

Funkce telnet byte available() bude reagovat na jednotlivé přijaté bajty a skládat je do pole:

```
static void telnet_byte_available(uint8_t c, struct netconn *conn)
{
    static uint16_t cnt;
    static char data[CMD_BUFFER_LEN];

    if (cnt < CMD_BUFFER_LEN && c >= 32 && c <= 127) data[cnt++] = c;
    if (c == '\n' || c == '\r') {
        data[cnt] = '\0';
        telnet_process_command(data, conn);
        cnt = 0;
    }
}</pre>
```

Nakonec je volána funkce telnet_process_command(), která provede parsování a vykonání povelů:

```
static void telnet_process_command(char *cmd, struct netconn *conn);
```

• Není možné používat printf() pro standardní výstup, odpovědi je třeba vypisovat pomocí sprintf() do textového řetězce a ten následně odeslat pomocí netconn volání:

```
netconn_write(conn, s, strlen(s), NETCONN_COPY);
```

- Funkce strtok() není reentrantní a nelze tedy snadno použít ve vícevláknovém prostředí FreeRTOS (pokus skončí hardfaultem). Řešením je použít upravenou funkci strtok_r(), která využívá pomocný lokální parametr char *saveptr, viz např. https://linux.die.net/man/3/strtok_r. V případě použití USE_NEWLIB_REENTRANT se strtok() stává reentrantní a problém nenastane.
- Po připojení telnetem na vývojovou desku ověřte funkci pomocí v zadání uvedených příkazů.

2.6 HTTP klient

- Mezi příkazy protokolu doplňte povel CLIENT, který bude volat funkci http_client(). Funkce má dva parametry: odkaz na textový buffer pro odpověď a velikost tohoto bufferu.
- Funkce otevře TCP spojení na server www.urel.feec.vutbr.cz a vyžádá si stránku ip.php:

```
static void http_client(char *s, uint16 t size)
    struct netconn *client;
    struct netbuf *buf;
    ip_addr_t ip;
    uint16 t len = 0;
    IP_ADDR4(&ip, 147,229,144,124);
    const char *request = "GET /ip.php HTTP/1.1\r\n"
                          "Host: www.urel.feec.vutbr.cz\r\n"
                          "Connection: close\r\n"
                          "\r\n\r\n";
    client = netconn_new(NETCONN_TCP);
    if (netconn connect(client, &ip, 80) == ERR OK) {
        netconn_write(client, request, strlen(request), NETCONN_COPY);
        // Receive the HTTP response
        s[0] = 0;
        while (len < size && netconn_recv(client, &buf) == ERR_OK) {</pre>
            len += netbuf_copy(buf, &s[len], size-len);
            s[len] = 0;
            netbuf_delete(buf);
    } else {
        sprintf(s, "Chyba pripojeni\n");
    netconn delete(client);
}
```

- Během vývoje při ladění budou HTTP požadavky odesílány ze stejného výchozího TCP portu a spojení často nebudou ukončována korektně. Toto chování dokáže zmást firewally ve větších sítích, které neukončené TCP spojení udržují typicky po 24 hodin. Proto je vhodné randomizovat zdrojový port TCP spojení. LwIP obsahuje pro tento účel korektně funkci rand(), nicméně v kódu chybí inicializování generátoru funkcí srand().
- Vlivem USE_NEWLIB_REENTRANT je třeba srand() zavolat v příslušném vlákně, v našem případě ve funkci StartDefaultTask(), ale ještě před voláním MX_LWIP_Init(). Zde bohužel chybí sekce USER CODE, takže kód bude při přegenerování odstraněn.
- Pro inicializaci pseudonáhodného generátoru využijeme periferii generátoru náhodných čísel RNG. V konfigurátoru CubeMX ji aktivujeme a před MX_LWIP_Init() vložíme kód:

```
uint32 t rnd;
HAL RNG GenerateRandomNumber(&hrng, &rnd);
srand(rnd);
```


Odpověď na příkaz CLIENT bude pak vypadat např. takto:

